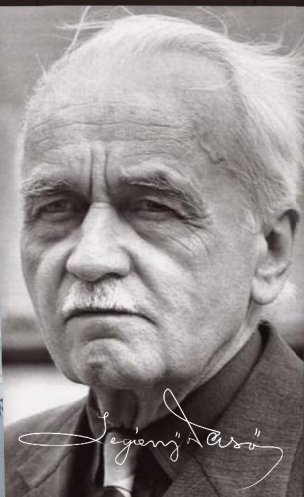

2022. december 19. hétfő, 10 óra

Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár, Ötpacsirta Szalon
Budapest VIII. kerület, Ötpacsirta utca 4.

Magyarország zenei története a 19. században

A BTK Zenetudományi Intézet Magyar Zenei Történelmi Osztályának kutatástörténelmi konferenciája
id. Ábrányi Kornél születésének 200. évfordulója alkalmából

Bölcsészettudományi
Kutatóközpont
Zenetudományi
Intézet

10:00–10:15

Köszöntőt mond **Bándoli Katalin** (a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Zenei Gyűjteményének vezetője) és **Kim Katalin** (a BTK Zenetudományi Intézet igazgatóhelyettese, a Magyar Zenetörténeti Osztály vezetője)

10:15–11:30

ÁBRÁNYI 1.

Elnök: Eckhardt Mária (a Liszt Ferenc Emlékmúzeum és Kutatóközpont nyugalmazott igazgatója)

Kim Katalin: „A döntő szó úgy is mindig és mindenben az idő jogához tartozik.” id. Ábrányi Kornél és a magyar zenetörténetírás

Bukáné Kaskötő Marietta: „Az egyházi és a magyar zene”. id. Ábrányi Kornél 19. századi egyházzene-történeti korrajza

Horváth Pál: „Intendáns vagy bérlő?” A magyar nyelvű operajátszás ügye a 19. században

Simény Beáta: A magyar zenekritika-érem két oldala: id. Ábrányi Kornél és Brassai Sámuel

Gergely Máté: Egy „zenészeti nagy óceán”. id. Ábrányi Kornél Wagner-kritikái a *Zenészeti Lapokban*

Szünet

12:00–13:15

ÁBRÁNYI 2.

Elnök: Riskó Kata (a BTK Zenetudományi Intézet Népzene- és Néptáncutató Osztály és Archivum tudományos munkatársa)

Szőnyiné Szerző Katalin: Égi és földi csillagok erőterében. Ábrányi Kornél Liszt-portréja 1873-ból

Kaczmarczyk Adrienne: Liszt, Ábrányi és a magyar nemzeti stílus: cigány skála, magyar skála

Illés Szabolcs: A *Teremtéstől Krisztusig*: Haydn oratóriumai Ábrányi és Liszt korában. Az első hazai „régizenei” koncertek

Vizinger Zsolt: Komponálás tetszetős modorban. id. Ábrányi Kornél zeneművei

Grosz Sára Aksza: Álnévtől hírnévig. Dupin Amantine vs Katona Clementine

Szünet

14:00–15:30

ÁBRÁNYI 3.

Elnök: Richter Pál (a BTK Zenetudományi Intézet igazgatója, a ZTI Népzene- és Néptáncutató Osztály és Archívum osztályvezetője)

Papp Ágnes: A régi magyar zene krónikásai: Ábrányi Kornél, Legány Dezső

Békéssy Lili Veronika: „...hazánkfia, becses lapotok pártfogását kéri.” id. Ábrányi Kornél kapcsolati hálózata

Gusztin Rudolf: „Életem s csekély munkaerőm javát vette igénybe.” id. Ábrányi Kornél és a magyarországi dalármozgalom kapcsolata

V. Szűcs Imola: id. Ábrányi Kornél népzene felfogása. A népzene jelentősége id. Ábrányi Kornél *A magyar zene a XIX. században* c. művében

Tóth Emese: „General Bumbum.” A *Borsszem Jankó* Ábrányi-portréja

Murvai Bóke Gabriella: „A magyar művészet töretlen lelkű apostola”. id. Ábrányi Kornél emlékezete a 20. század elején

Szünet

15:45–17:30

KEREKASZTAL-BESZÉLGETÉS AZ INTÉZMÉNYES ZENETÖRTÉNETI KUTATÁS KEZDETEIRŐL

A Zenetudományi Intézet Magyar Zenetörténeti Osztálya Legány Dezső vezetése alatt

A kerekasztal-beszélgetést vezeti: Kim Katalin

A beszélgetés során felszólalnak:

Kim Katalin: A Magyar Zenetörténeti Osztály projektjei Legány Dezső idejében (1971–1984)

Eckhardt Mária: Legány Dezső és a Magyar Zenetörténeti Osztály Liszt-kutatásai

Gupcsó Ágnes: Legány Dezső és a Magyar Zenetörténeti Osztály sajtókutatásai: Magyar Zenetörténeti Sajtóadatbázis

Vizinger Zsolt: A Legány-osztály sajtókutatásainak digitális változata. Bemutató

Kim Katalin: Németh Amadé magyar operatörténeti kutatásai a Magyar Zenetörténeti Osztályon

Németh György: Erkel Belgiumban. Németh Amadé genti operabemutatói

A kerekasztal-beszélgetés további résztvevői:

Berlász Melinda, Domokos Mária, Richter Pál, Szőnyiné Szerző Katalin

Békéssy Lili Veronika

„...hazánkfia, becses lapotok pártfogását kéri.” id. Ábrányi Kornél kapcsolati hálózata

Az Országos Széchényi Könyvtár Kézirattára több mint 300 levelet őriz, melynek szerzője vagy címzettje id. Ábrányi Kornél. Meglehetősen problematikus azonban, hogy leveleinek kritikai kiadására egyelőre nem vállalkozhatott a hazai zenetudományi kutatás, levelei csak elszórtan kerültek publikálásra. Előadásomban id. Ábrányi Kornél sokoldalú és több helyen őrzött levelezésének egy részét mutatom be, rávilágítva arra, hogy Ábrányi milyen hatással bírt külföldi és magyarországi zenei intézmények sajtóbeli megítélésére, intézmények létrejöttére, vagy nagyszabású évfordulók és személyiségek pest-budai megemlékezésének megszervezésére. Véleménye a magyarországi zenei közgondolkodás alapvető részét képezte, írásainak hatását és elterjedését pedig minden bizonnyal sokoldalú kapcsolati hálózata is tovább erősítette. Előadásomban id. Ábrányi Kornél személyes és szakmai kapcsolati hálózatának egy részét mutatom be az Országos Széchényi Könyvtárban őrzött levelei alapján.

Bukáné Kaskötő Marietta

„Az egyházi és a magyar zene”. id. Ábrányi Kornél 19. századi egyházzene-történeti korrajza

Ábrányi Kornél *A magyar zene a 19. században* címmel megjelent nagyszabású magyar zenetörténeti áttekintése az egyházzene-történeti kutatás számára is izgalmas tanulságokkal szolgál. A kötet által felölelt időszak a magyar egyházzene történetének kiemelt jelentőségű fejezete. Az Ábrányi kutatásaira jellemző összetett szempontrendszer egyik figyelemre méltó vonása, hogy a szerző egyházzenei tárgyú vizsgálatai a római katolikus felekezeten túlra, a bizánci rítusú katolikus, a protestáns és az ortodox énekkészletre is kiterjedtek. Ábrányi korrajza révén olyan következtetések vonhatók le, amelyek birtokában közelebb kerülhetünk a 19. századi magyar egyházzenei ideál megismeréséhez. Soraiból egyúttal azok az első reakciók is világosan kiolvashatók, amiket az akkoriban épp csak elszórtan felbukkanó egyházzenei reformáramlatra adtak a kor magyarországi egyházzenei. Előadásomban arra vállalkozom, hogy a kötet *Az egyházi és a magyar zene a félszázadban* című fejezete alapján rekonstruáljam Ábrányi egyházzenei és esztétikai szemléletét, kutatómódszertani eszköztárát, valamint az általa használt szakterminológia, így például az *egyházi* és a *magyar zene* fogalmainak tisztázására törekszem.

Gergely Máté

Égy „zenészeti nagy óceán”. id. Ábrányi Kornél Wagner-kritikái a *Zenészeti Lapokban*

„Úgy vagyok meggyőzve, hogy a művészet időnkénti nagy vívmányai minden nemzetre nézve csak úgy válnak előrehajtó s dúsan kamatozó kincsekké, ha azok általános előnyeit minden nemzet a maga speciális előnyei gyarapítására tudja fordítani a nélkül, hogy azokkal beleolvadjon az általánosba. Mert ha ezt teszi: vizet hord az óceánba a helyett, hogy az éltető vízzel saját éghajlata növényeit táplálná. A Wagner-zenét is, mely ma már elementáris erővel terjeszkedik, s uralkodik, úgy tekintem, mint egy zenészeti nagy óceánt, mely az ő felszálló felhőivel az egész föld rónáit megtermékenyíté.” – írta id. Ábrányi Kornél Richard Wagnerről. A 19. század második felében Magyarországon is egyre elterjedtebb lett Wagner zenéje, ennek következtében követőinek tábora is növekedni kezdett. A kor wagneriánus mozgalmanak egyik központi alakja volt Ábrányi, neki köszönhetjük az első magyar zenei szaklap, a *Zenészeti Lapok* létrejöttét. Ábrányi folyóirata a kezdetektől fogva a magyar wagnerizmus propagálásának helyszíne lett. Előadásomban röviden szeretném ismertetni a *Zenészeti Lapok* bő tizenöt éves fennállását, kiemelve Ábrányi Wagner-recepcióját.

Grosz Sára Aksza

Álnévtől hírnévig: Dupin Amantine vs Katona Clementine

Cherchez la femme! Hol másutt tennénk ezt, mint a „világ legragyogóbb irodalmában”, „a fényes francia nevek közt”? E keresés a 19. század kulturális központjától (Párizs) egy fiatal fővárosig (Budapest) vezet, a múzsa–mester–tanítvány hármását tárva elénk. Míg George Sand, „a világ legnagyobb írónője” (1804–1876) és a „legeszményibb művész”, Fryderyk Chopin (1810–1849) története legendás, addig Ida és Aurél megismerkedése mindmáig inkognitóban maradt. Pedig id. Ábrányi Kornélt tanárrá avatták a lengyel zeneköltőnél 1843–1844 között vett zongoraleckék. Születésének bicentenáriumát ezúttal második felesége tollával ünnepeljük. Ábrányiné alias Vera sajtóban megjelent és / vagy kötetbe válogatott cikkei – *Földön és föld felett* (1896), *Sok mindenről* (1898), *Négy lírikus és egyebek* (1909) –, szépirodalmi művei – *Két pálya* (1902), *Elbeszélések* (1902) – egyben zenei értekezések, kritikák színterei. A női egyenjogúság kivívásával párhuzamosan a valódi név immár hírnév: legyen ő a francia ideál, Dupin Amantine, vagy a 90 éve elhunyt Katona Clementine (1856–1932).

Gusztin Rudolf

„Életem s csekély munkaerőm javát vette igénybe.” id. Ábrányi Kornél és a magyarországi dalármozgalom kapcsolata

Ahogy a Szatmár-Németi Dalegyesület Ábrányi Kornél 1889. évi tiszteletbeli taggá válása során megfogalmazott méltatásában tömören és lényegre törően összefoglalta: „A hála érzelmét igyekszik leróni evvel az egyesület azon érdemekben gazdag férfiú iránt, ki mint az országos dalárszövetségnek 25 éven át volt buzgó titkára a dalművészet felvirágoztatására szentelte napjait.” Ábrányi Kornél, a hazai dalármozgalom egyik kulcsfigurája kezdetektől fogva szívvel-lélekkel támogatta az amatőr kórusmozgalmat. Maga is úgy jellemzi ebbéli tevékenységét, mint amely élete és munkaereje javát vette igénybe. Szerepe többretű volt: mint a *Zenészet*i Lapok főszerkesztője a folyóiratban közölt (részben általa megfogalmazott) híreken és írásokon keresztül irányítani tudta a mozgalmat, s ezzel megteremthette a tetszése szerinti narratívát. Emellett az 1868-ban hivatalosan is megalakult Országos Magyar Daláregyesület titkáraként éveken keresztül annak vezéralakja volt. Komponistaként pedig hozzájárult a magyar férfikari irodalom megteremtéséhez, mely e mozgalom egyik legjelentősebb – még ha minőségében vitatott is – hozzájárulása volt a magyar zenei élethez.

Horváth Pál

„Intendáns vagy bérlő?” A magyar nyelvű operajátszás ügye a 19. században

A magyar nemzeti opera megteremtése és a külföldi zenés darabok magyar nyelvű előadásai a század egészén átívelő diskurzusokat indítottak el, amelyből id. Ábrányi Kornél is kivette a részét. A *Pesti Napló*ban 1894 augusztusában közölt *Intendáns vagy bérlő? Az Opera vezetésének kérdéséhez* című cikkében a Magyar Királyi Operaház megnyitását követő, korántsem zökkenőmentes évek nehézségei mellett kitért a szerinte színpadra alkalmas operai stílusra, reflektálva a konkrét művekre is. Előadásom Ábrányi írásait vizsgálja a magyar nyelvű operajátszásra fókuszálva, végpontként felvillantva a címben említett cikket, amely jól illusztrálhatja véleményének formálódását és változását a korábbi kritikáihoz képest.

Illés Szabolcs

A Teremtéstől Krisztusig: Haydn oratóriumi Ábrányi és Liszt korában. Az első hazai „régizenei” koncertek

Előadásomban Joseph Haydn 1795 után írt oratóriumainak 19. századi magyarországi előadás-történetébe nyújtok betekintést. A hazai „régizenei” kezdetei szempontjából megkülönböztetett figyelemmel mutatom be a *Teremtés* 1872-es pesti „újrafelfedezését”, illetve annak recepcióját. Ennek a különleges koncertnek érdekes kritikája teremt kapcsolatot Haydn oratóriuma és a rákövetkező évben nem kis részben Ábrányi Kornél ezirányú aktivitásának is köszönhetően nagy sikerrel bemutatott Liszt-mű, a *Krisztus* oratórium között. A két oratórium utóélete és a kritikákon keresztül megfigyelhető zenei stílus- és ízlésváltozás kapcsán felmerülő párhuzamok a századforduló zenei gondolkodásmódjáról és a megerősödő amatőr zenei egyesületek működéséről is hasznos információkkal szolgálhatnak. Prezentációm hivatkozásainak legfőbb forrásai a korabeli sajtó zenei hírei, így több esetben az Ábrányi lapjában, a *Zenészeti Lapok*ban megjelent írások is.

Kaczmarczyk Adrienne

Liszt, Ábrányi és a magyar nemzeti stílus: cigány skála, magyar skála

Liszt a *Cigányokról és az ő magyarországi zenéjükről* című könyvében a cigányzene sajátos elemeként írta le a két bővített szekundot tartalmazó moll skálát. Állítása különféle reakciókat váltott ki. A könyv külföldi recenziói közül az olasz származású párizsi kritikus, Paul Scudo vitatta egy sajátos cigány skála létezését, míg a másik recenzió, Eduard Hanslick a keleti népzene általánosan elterjedt elemét látta a szóban forgó skálában. 1877-ben Ábrányi Kornél *A magyar dal és zene sajátosságai* című könyvében a skálát a „keleti eredetű magyar zene” megkülönböztető jegyei közt említette. Ábrányi tanította a Zeneakadémián a magyar zenét s tanulmányát tankönyvnek szánta. Jelen előadás a cigány vagy magyar skála liszti ötletének hátterét és hazai hatástörténetét vizsgálja.

Kim Katalin

„A döntő szó úgy is mindig és mindenben az idő jogához tartozik.” id. Ábrányi Kornél és a magyar zenetörténetírás

id. Ábrányi Kornél zenetörténeti hagyatékát memoár-irodalomként értékeli a zenetudományi szakma – igaz mégsem ekként használja. A 19. század zenetörténetének kutatói körében Ábrányi nagyszabású zenetörténeti összegzései mind kihagyhatatlan forrásmunkák, legyen szó a *Magyar zene a 19. században* kötetéről, az általa (is) szervezett/vezetett dalármozgalom történetéről vagy zeneszerző életrajzairól Lisztről, Mosonyiról, Erkelről. Tudjuk, számos tekintetben óhatatlanul személyesek és pontatlanok ezek a

történeti számvetések, saját bevallása szerint maga sem zenetudósi ambícióval, hanem kortársi kötelességként írta meg azt, amit a századról tudott, ezzel is hozzájárulva „a későbbi kultur-történetirók anyagkészletéhez”. A 19. század második felének talán legnagyobb hatású zeneírójaként és a zeneélet egyik legbefolyásosabb szervezőjeként Ábrányi ítélete a századról mindmáig meghatározza a korszakról alkotott elképzelésünket. Előadásomban Ábrányi zenetörténeti munkásságának egy kevésbé fókuszban álló területéhez, zenei lexikográfusi tevékenységéhez hozok néhány adalékot, melyen keresztül talán közelebb kerülhetünk zenei műveltségének és preferenciáinak megismeréséhez és ezáltal koráról alkotott ítéletének megértéséhez is.

Murvai-Bőke Gabriella

„A magyar művészet töretlen lelkű apostola”. id. Ábrányi Kornél emlékezete a 20. század elején

„Voltak idők, mikor tollával mozgalmakat teremtett, mikor kritikai működése palládiuma volt a magyar muzsikának. Ma már másképp van” – írta a *Budapesti Hírlap* tudósítója 1897-ben Ábrányi működésének ötvenedik jubileumi ünnepe alkalmából. Utóbbi esemény, hat évvel későbbi halála és 1922-ben születésének centenáriuma lehetőséget teremtenek arra, hogy megvizsgáljuk hogyan alakult a magyar zeneéletet közel fél évszázadon át meghatározó zenei író, zeneszerző és zenepedagógus emlékezete a 20. század elején, hogyan őrizte meg emlékét az utókor. A magyar művészet apostola és csíráztatója? Halhatatlan zeneszerző? Ábrányi Kornélra emlékezve előadásomban a hazai szerepének és jelentőségének alakulását tekintem át, amely korunk Ábrányi-képét is meghatározza.

Papp Ágnes

A régi magyar zene krónikásai: Ábrányi Kornél, Legány Dezső

Simény Beáta

A magyar zenekritika-érem két oldala: id. Ábrányi Kornél és Brassai Sámuel

Id. Ábrányi Kornél a magyar tudomány nesztora, Brassai Sámuel 1897-es halálát követően „Brassai bácsi mint zenész” címmel publikálta megemlékező írását. A vélt „zenész” alakja helyett Ábrányi a „műkedvelő eklektikusok” osztályába sorolta a ritka zenerajongó Brassait, míg számos forrás zeneértőként és zenekritikusként hivatkozik rá. Id. Ábrányi Kornél (1822–1903) és Brassai Sámuel (1797–1897) a 19. századi magyar zenekritikairás tekintélyes

vezéregyéniségei. Pest és Kolozsvár zeneéletében aktív szerepet vállaló szervezők, lapszerkesztők, zeneértő bírálók, azonos művészi körökben forgó kortársak, ennek ellenére zenepublicisztikai habitusaikat eddig mégsem állítottuk párhuzamba. Ízlésük mérvadó különbsége a klasszicista elvű Brassai és a haladó romantika szellemét pártoló Ábrányi ellentétében körvonalazódik. Ábrányi 200. és Brassai 225. évfordulója alkalmából időszerű elveik és útjaik kereszteződésének feltérképezése, az eltérő nézeteikről tanúskodó Wagner-kritikáik és a közös vonásaikat példázó bírálatok vizsgálata alapján.

Szőnyiné Szerző Katalin

Égi és földi csillagok erőterében. Ábrányi Kornél Liszt-portréja 1873-ból

A Liszt Ferencnél 11 évvel fiatalabb Ábrányi Kornél Liszt legbensőbb hazai baráti köréhez tartozott. 1860 októbere óta Ábrányi az első magyar zenei szaklap, a mintegy 16 évig fennálló *Zenészeti Lapok* tulajdonosa és főszerkesztője, és ebben a minőségében mindvégig Liszt Ferenc életművének fő eszmei támogatója. Amikor 1873-ban Budapest főváros november 17-ei megszületése előtt Liszt 50 éves pesti művészi jubileumának egyik ötletadója, majd az események legfontosabb szervezője és közreműködője, a november 9-én felhangzó *Krisztus* oratórium ünnepi műsorfüzetével, benne Ábrányi Liszt Ferenc életrajzával, érdekes bepillantást kapunk egy Liszt-kortárs zenetudományi alkotói műhelyébe. Egy alkalmi kiadvány köntösében az író valójában sok éves, komoly kutatásokra, a mesterrel folytatott személyes beszélgetésekre visszavezethető biográfiát nyújt a Pesti Vigadóban összegyűlt ünneplő közönség kezébe. 26 oldal terjedelmével ez az első jelentős magyar nyelvű munka, mely Liszt életét és munkásságát fél évszázadra visszatekintve elénk tárja. De az arckép, mely Ábrányi Kornél sajátos nézőpontjából kirajzolódik, mennyire hiteles? Beleszól-e a napi politika, a dualizmus kori magyar zenei élet Bécshez igazodó, egyensúlyra törekvő kulturális diplomáciája? Kérdések, melyeket csak gondos textológiai elemzéssel, a ma ismert adatok összevetésével tudunk megválaszolni.

Tóth Emese

„General Bumbum.” A *Borsszem Jankó* Ábrányi-portréja

Id. Ábrányi Kornél működésének, gyakran pátosszal teli arcélének erős kritikájú, politikai felhangtól sem mentes ellenpontja a korabeli élcsepok írásainak sora. Megjelenítésének e verbális és vizuális módja egyaránt tanulságos, különösen a *Borsszem Jankó* 1872-ben közölt *General Bumbum*-karikatúrája tükrében. A kapcsolódó kísérszöveg az életmű szerteágazó irányait bontja ki – az ikonográfia és az ironia eszköztárával. Előadásomban a címadó elnevezés 19. századi használatából kiindulva mutatom be az Ábrányit jellemző élcsepok képi és szóbeli fordulatainak típusait.

V. Szűcs Imola

id. Ábrányi Kornél népzene felfogása. A népzene jelentősége id. Ábrányi Kornél *A magyar zene a XIX. században* c. művében

A 19. századi magyar zenével foglalkozó szakirodalom általában egyetért abban, hogy a magyar népzene a nemzeti zene kialakulásában jelentős szerepet játszott, de a népdal fogalma más jelentéstartalommal bírt. Mit gondolt erről egy olyan kutató, aki maga is részese volt ezeknek a folyamatoknak? Id. Ábrányi Kornél zenetörténeti munkája azért is jelentős számunkra, mert a kortárs szemével láttatja a nemzeti zene kialakulásának folyamatait, és a kor alkotóit. Művében sajátos módon keveredik a zenekutató alaposága és a krónikaíró szemtanú szubjektivitása. Hogyan látta ő a népzene szerepét a nemzeti zene kialakulásának folyamatában, valamint műzenével való kölcsönhatásait? Mit tartott népzeneinek, vagy a népzene felől? Mennyiben állják meg a helyüket ezek a megállapítások mai ismereteink fényében? Miben hasznos ez a könyv a jelenkor kutatói számára, illetve mire kell figyelnünk a használatakor? Mennyiben volt igaza a kötet megjelenését követő bírálatnak az Erdélyi Múzeum hasábjain? Ezekről a kérdésekről lesz szó az előadás során.

Vizinger Zsolt

Komponálás tetszetős modorban. id. Ábrányi Kornél zeneművei

„Zeneműve száznál több van; nagyobb részük tartalmilag is, formailag is becses” – írja Kereszty István *A Pallas Nagy Lexikon* 1893-ban megjelent első kötetének Ábrányi-szócikkében. Ábrányi 1841-ben publikálta első zeneművét (*Magyar Ábránd*), két emberöltővel később, a századfordulón az utolsókat. Előadásomban bemutatom Ábrányi zeneszerzői életművét, akinek zenész és zeneszerzői életútjára olyan személyiségek hatottak, mint Lavotta János, Bihari János, Erkel Ferenc és Liszt Ferenc. Mestereinek listája is impozáns: Fryderyk Chopin, Friedrich Kalkbrenner és Mosonyi Mihály. Ez a javarészt zongoradarabokból és kísérettel ellátott „népdalokból” álló életmű akkor lesz igazán érdekes és egyedülálló, amikor mellé tesszük Ábrányi, a kritikus – azaz a szigorú, de igazságos Radamanthos – írásait. Radamanthos még a legközelebbi barátok – pl. Székely Imre és Erkel Ferenc – műveit is sztentori kritikával illette, de mit kezdett ezzel Ábrányi, a zeneszerző? Mit jelentett magyar zeneszerzőnek lenni egy olyan korban, amikor e fogalom annyi jelentésváltozáson ment át?

A konferenciát a BTK Zenetudományi Intézet interneten keresztül Zoom-alkalmazással élőben is közvetíti, valamint a későbbiekben a Magyar Zenetörténeti Osztály honlapján is elérhetővé teszi. A valós idejű közvetítéshez a Zoom-alkalmazásban az alábbi adatokkal tud csatlakozni:

Meeting ID: [872 6899 5779](#) Passcode: 775192

A részletes programot a BTK Zenetudományi Intézet honlapján tekintheti meg: www.zti.hu

Szervező: Kim Katalin (a BTK Zenetudományi Intézet igazgatóhelyettese, a Magyar Zenetörténeti Osztály vezetője)

Online programfüzetet szerkesztette: Békéssy Lili Veronika, Tóth Emese és Grosz Sára Aksza, a BTK Zenetudományi Intézet Magyar Zenetörténeti Osztályának tudományos segédmunkatársai

Grafikai terv: Vizinger Zsolt (BTK Zenetudományi Intézet Magyar Zenetörténeti Osztály tudományos segédmunkatársa)
